

## 762. LISTY

1646.

*Z Lopeníka*

Červené jablučko  
nad vodú sa kníše,  
moje pocěšenje  
za mnú listy píše.

Jeden mi napisal,  
abych sa vydala,  
druhý mi napisal,  
abych ho čekala.

Červené jablučko,  
nad vodú sa někniš,  
moje pocěšenje,  
za mnú listuov něpiš.

1647. (*Nápěv 529 [974]*)

Ej, už mia po druhé k Brnu vezli,  
ešče mia, má milá, neodvedli.

Už su tu, má milá, naposledy,  
mosím jít, má milá, už do vojny.

V tom malém psaníčku bude státi,  
ty mosíš, má milá, zaplakati.

Ej, už mia po třetí k Brnu vezú,  
a už mia, má milá, už odvedú.

Pošlu ti, má milá, malé psaní  
po vodě, po moři, po Dunaji.

1648.

*Od Kyjova. Zp. I. 359. Erb. I. 110. Koryt. I. 20*

Dybych byla vtáčkem,  
takovým sokolem,  
zatočila bych sa  
nad milého dvorem.

Jeden koně češe,  
druhý seno nese,  
a ten nejmilejší  
cedulenu píše.

Bude moja žena  
šablička brúsená,  
ona mňa vyseká,  
dyž mně bude třeba.<sup>1)</sup>

Ne tak nade dvorem,  
jako nad maštalu,  
podívala bych sa,  
co chlapci dělajú.

Komu to, můj milý,  
cedulenu pišeš?  
Tobě, moja milá,  
že moja nebudeš.

Neumřu na zemi,  
než umřu na koni,  
a dyž s koňa spadnu,  
šabla mně zazvoní.

<sup>1)</sup> Šablička brúsená  
na obě dvě strany,

ona mia vyseká  
z Uher do Moravy.

## 763. HUSAŘI

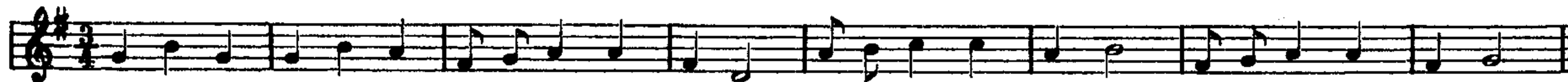
1649.

*Žeg. P. p. 203*



Hu - sa - ři, hu - sa - ři, pě - kné ko - ně má - te, ja s vami po - je - du, ke - ré - ho mně dá - te.

1650.



Hu - sa - ři, hu - sa - ři, pě - kné ko - ně má - te, já s vá - mi po - je - du, ke - ré - ho mně dá - te?

Husaři, husaři,  
pěkné koně máte,  
já s vami pojedu,  
kerého mně dáte?

Dáme ti, dáme ti  
koníčka vraného,  
on tebe donese  
do pola šírého.

Vyber si, šohaju,  
kerý se ti lúbí,  
on tebe zaveze  
pod zelené duby.

Teho-li vraného,  
lebo teho hlinku,  
já na něm pojedu  
zrovna do Štimberku.

Husaři, husaři,  
pěkné koně máte,  
já s vama pojedu,  
kerého mně dáte.

Pod zelené duby,  
pod zelenú lipku,  
uvidíš, synečku,  
tu husarskú bitku.